

Dues dates per a una mateixa història: 1964-1985

Jesús Galilea Muñoz
 Director de *Apuntes de Medicina Deportiva*

Corria l'any 1964 quan la tossudesa, unida a un alt grau d'il·lusió, va fer possible l'aparició de la primera revista espanyola de Medicina de l'Esport: «Apuntes». En l'ànim dels qui la vam fundar pesava, i molt, una aposta contra nosaltres mateixos, feta des del mateix moment en què el vell centre del passatge Permanyer es va convertir en un dels primers laboratoris de medicina aplicada a l'esport. Tenia també aquell any un especial significat: era any olímpic, el dels Jocs de Tòquio.

La raó que ens va animar a l'empresa va ser la d'obrir una finestra a aquelles primeres llums que, en forma de modestes línies d'investigació, apareixien en el nostre país. Per això «Apuntes», des dels seus orígens, va mostrar una generosa obertura cap a qualsevol projecte o experiència en totes i cadascuna de les ciències aplicades a l'esport, si bé la medicina va ocupar, per raons òbvies, una major dedicació. També —ve al cas remarcar-ho per la polèmica que a vegades ha suscitat el tema— la revista es va fer ressò en les seves pàgines dels esdeveniments socials que de forma important han incidit, directament o indirectament, en el món de l'esport al llarg dels anys, sempre a través d'una crítica constructiva i respectuosa, sense lligams amb ningú ni amb res.

La seva història s'ha vist esquitxada de freqüents ensurts amb els quals es va témer per la seva continuïtat. En el record tenim les paraules d'un antic secretari de la Federació italiana de Medicina de l'Esport —quan la revista era tan sols un projecte— amb les quals ens augurava, encara que no ho desitgés, una vida curta, a l'igual que tantes i tantes publicacions nascudes al nostre país.

Els començaments van ser difícils, però com que allò que costa més és el que més s'estima i pel que més es lluita, es van anar vençant els obstacles, massa potser, deixant en evidència els pessimistes presagis del vell secretari italià, de més de trenta anys i que va deixar una filla en el camí. La seva gestació va ser conseqüència de la integració de l'antic Centre Mèdic de la residència Blume a l'INEF i, també, de la revista que aquell editava. La decisió va ser una mica polèmica, ja que si bé assegurava la continuïtat de la revista, aquesta cedia parcel·les de la seva independència i de la seva imatge.

Després d'un període molt interessant, per tot el que representava en el futur institucional, problemes administratius que no es van saber o que no es van poder resoldre, van separar el Centre mèdic de l'INEF; la publicació mare va seguir el seu camí d'origen i una nova revista, filla d'aquella, «Apunts d'Educació Física», va sortir a la llum l'any 1985, deu anys després de la creació de l'INEF.

Quan es mira enrere, amb els trenta-dos anys d'«Apunts de Medicina de l'Esport» i els dotze d'«Apunts d'Educació Física i Esports» a l'esquena, no es pot menys que sentir una íntima satisfacció pel camí fet ple de fe, d'il·lusió i d'una gran dosi de paciència.

Els primers exemplars d'*Apuntes de Medicina deportiva* van ser «gairebé» manuals